

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120207920
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7120207920.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Mareka Kotoru v právnej veci navrhovateľa v 1. rade: Ján Mindar - STAVEBNÁ ČINNOSŤ, Jiskrova 1513/1, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 33 907 927, navrhovateľa v 2. rade: RIUREST, s.r.o., Štúrova 19, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 45 956 723, navrhovateľa zastúpení: JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom, Štúrova 19, 040 01 Košice, proti dlžníkovi: JFK Development, s.r.o., Dopravná 12, 040 13 Košice, IČO: 36 753 882, o návrhu na vyhlásenie konkurzu, o odvolaní dlžníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 13. júla 2021, č. k. 31K/8/2020 - 1131, takto

rozhodol:

I. Mení uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 13. júla 2021, č. k. 31K/8/2020 – 1131 tak, že konkurzné konanie z dôvodu nedostatku podmienok pre vyhlásenie konkurzu zastavuje.

II. Priznáva správcovi podstaty Ing. Ján Korčmároš, so sídlom kancelárie: Holubyho 14, 040 01 Košice, zn. správcu: S1198 paušálnu odmenu za výkon funkcie správcu do konania prvej schôdze veriteľov vo výške 4.600,- eur, ktorú je povinný uhradiť navrhovateľ v 1. rade.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením:

I. Vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: JFK Development, s.r.o., Dopravná 12, 040 13 Košice, IČO: 36 753 882.

II. Uznal konkurz za hlavné insolvenčné konanie.

III. Ustanovil správcu podstaty: Ing. Ján Korčmároš, so sídlom kancelárie: Holubyho 14, 040 01 Košice, zn. správcu: S1198.

IV. Uložil správcovi podstaty vypracovať a predložiť súdu v lehote 15 dní od ustanovenia do funkcie podrobnú písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, najmä o stave súpisu a zoznamu pohľadávok, v lehote 35 dní od ustanovenia do funkcie druhú podrobnú písomnú správu, v lehote 50 dní od ustanovenia do funkcie tretiu podrobnú písomnú správu o týchto skutočnostiach a v lehote najneskôr 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov štvrtú podrobnú písomnú správu o týchto skutočnostiach a o splnení povinnosti uloženej správcovi v V. výroku tohto uznesenia; a zároveň v tejto lehote doručiť na tunajší súd jeden rovnopis zoznamu pohľadávok v elektronickej podobe, spolu s evidenčnou pomôckou ohľadom veriteľov prihlásených pohľadávok a ich hlasovacích práv, ako aj o splnení povinností.

V. Uložil správcovi povinnosť pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty bezodkladne individuálne informovať o vyhlásení konkurzu známych zahraničných veriteľov dlžníka, ktorí majú svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je Slovenská republika, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov, v súlade s čl. 54 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní; a to individuálnym zaslaním

štandardného formulára, ktorý je uverejnený na Európskom portáli elektronickej justície pod názvom „Oznam o insolvenčnom konaní“, každému známemu zahraničnému veriteľovi zvlášť.

VI. Vyzval veriteľov, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu prihláškami v jednom rovnopise, pričom správcovi musia byť prihlášky doručené do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Spôsob prihlasovania pohľadávok je uvedený v poučení tohto rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ v 1. rade návrhom doručeným súdu dňa 10.7.2020 žiadal vyhlásiť na majetok dlžníka konkurz, čo dôvodil tým, že je veriteľom dlžníka na základe platobného rozkazu Okresného súdu Košice I zo dňa 6.6.2016, sp. zn. 27Cb/64/2016 - 20, právoplatného a vykonateľného dňa 29.6.2016, ktorým bola dlžníkovi uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi pohľadávku 10.462,84 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie a poverený súdny exekútor - JUDr. Denisa Regináčová Mihalová vydala dňa 10.8.2016 upovedomenie o začatí exekúcie, sp. zn. EX 321/16-16. Dlžník doposiaľ ani len čiastočne nesplnil svoj peňažný záväzok voči veriteľovi.

3. Navrhovateľ v 1. rade poukázal aj na ďalšieho veriteľa dlžníka s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti, a to spoločnosť FÚRA, s.r.o. a Austrotherm, s.r.o.

4. Uznesením zo dňa 19.8.2020, č. k.: 31K/8/2020 - 41 súd prvej inštancie začal voči dlžníkovi konkurzné konanie.

5. Konateľ dlžníka, A. B. C. navrhol konanie zastaviť, čo dôvodil tým, že dlžník preukáže, že navrhovateľ v 1. rade nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a spoločnosť nie je platobne neschopná. Zároveň uviedol, že stav hotovosti v deň začatia konkurzného konania je 0,- eur, no dlžník je platobne schopný, keďže je schopný plniť všetky svoje peňažné záväzky. Podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu voči dlžníkovi zo strany navrhovateľa v 1. rade je len ďalší účelový a nezákonný pokus získať kontrolu nad majetkom dlžníka v procese konkurzného konania, o ktorý sa posledné roky snaží druhá konateľka dlžníka D. E. a jej manžel F. E., za výraznej pomoci JUDr. Ondreja Lučivjanského. Prostredníctvom civilných konaní vedených Okresným súdom Košice - okolie sa podarilo konateľovi dlžníka navrátenie nehnuteľného majetku dlžníka späť (sp. zn. 16C/989/2015 a sp. zn. 15C/989/2015). Hodnota nehnuteľností, ktorých výlučným vlastníkom je dlžník predstavuje podľa znaleckých posudkov minimálne 811.000,- eur, teda nároky veriteľov je možné v celom rozsahu uspokojiť.

6. Druhý konateľ dlžníka, A. D. E. uviedla, že je potrebné konštatovať že dlžník nie je platobne schopný a nemá dostatok finančného majetku na uspokojenie všetkých prípadných veriteľov. Nesúhlasila s názorom a závermi, ktoré uviedol konateľ a minoritný spoločník dlžníka, A. B. C..

7. V priebehu konania konateľ dlžníka, A. B. C. navrhol zastaviť konkurzné konanie z dôvodu, že dlžník uhradil všetky nároky navrhovateľa v 1. rade, čo preukazoval oznámením súdneho exekútora, že dňa 22.11.2020 bola na jeho depozitný účet pripísaná suma 24.900,- eur, ktorá predstavuje celkový vymáhaný nárok v exekučnom konaní sp. zn. EX 321/2016, teda pohľadávku navrhovateľa v 1. rade (istina s príslušenstvom), trovy navrhovateľa v 1. rade na účelne vymáhanie nároku a trovy súdneho exekútora.

8. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 3.12.2020, č. k. 31K/8/2020 - 658 povolil veriteľovi: RIUREST, s.r.o., IČO: 45 956 723 (ďalej len „navrhovateľ v 2. rade“) pristúpiť do konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2020.

9. Navrhovateľ v 1. rade namietal, že na účet súdneho exekútora v konaní sp. zn. EX 321/2016 plnila tretia osoba - G. H., pričom jej vzťah k pohľadávkou navrhovateľa v 1. rade voči dlžníkovi nie je zrejmá. Navrhovateľ v 1. rade neuzatvoril žiadnu písomnú dohodu s osobou, ktorá poukázala plnenie na exekučný účet za dlžníka a preto sa chce vyhnúť situácii, keby ho G. H. vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že prijal plnenie bez právneho dôvodu, resp. z dôvodu ktorý odpadol.

10. Konateľ dlžníka A. B. C. poukazoval, že navrhovateľ v 2. rade doposiaľ súdu nedoručil podanie - návrh, na ktorom je podpis veriteľa úradne osvedčený. Aby súd mohol rozhodovať o pristúpení veriteľa, musí veriteľ podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa § 12 ods. 1 ZKR a tento návrh na vyhlásenie konkurzu musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu podľa osobitného predpisu a

podpis navrhovateľa musí byť v návrhu úradne osvedčený. Súd prvej inštancie zároveň nesprávne stanovil nemožnosť vystupovať za spoločnosť len jedným konateľom dlžníka, ktorý je zároveň aj jeho spoločníkom, A. B. C.. Konateľ je oprávnený v konaní o vyhlásenie konkurzu zastupovať dlžníka samostatne. Súd prvej inštancie bráni konateľovi spoločnosti hájiť záujmy dlžníka a brániť ho pred nielen konaním osôb dôvodne podozrivých zo spáchania trestných činov voči dlžníkovi, ale aj voči ďalším osobám, ktorých záujmy sú nekalé s cieľom vyhlásiť na dlžníka konkurz. V konkurznom konaní sa konateľ A. B. C. snaží zachrániť dlžníka pred konkurzným konaním, ktoré je vedené účelovo a na podklade podaní osôb, ktoré sa už v minulosti podieľali na trestnej činnosti voči dlžníkovi. Takou osobou je preukázateľne aj druhá konateľka dlžníka. Je potom zrejmé, že záujmy tejto konateľky sú v absolútnom rozpore so záujmami dlžníka. Nehovoriac o tom, že konateľka má osobný záujem na konkurznom konaní, v ktorom stojí proti dlžníkovi, keďže ako to predložil aj jej právny zástupca (JUDr. Lučivjanský) bola stranou sporu o určenie vlastníckeho práva, kde nadobudla za zlomky ich hodnoty nehnuteľnosti dlžníka. Jediným oprávneným zastupovať dlžníka v konaní o vyhlásenie konkurzu je výlučne konateľ a ten je z tejto pozície oprávnený udeľovať aj oprávnenie advokátovi riadne zastupovať dlžníka. Ak súd prvej inštancie vychádza zo znenia spoločenskej zmluvy dlžníka, je evidentné na aké úkony sa rozhodli konanie zveriť minimálne dvom konateľom. Takým spoločným konaním je podpisovanie písomností dlžníka, ktoré zakladajú práva a povinnosti pre dlžníka a to vo forme, že k obchodnému menu dlžníka pripoja svoje podpisy. Je evidentné, že len pri takomto druhu úkonov je povinnosťou konateľov konať spoločne. Pri ostatných úkonoch sa uplatňuje na konanie dlžníka ustanovenie § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka.

11. Dňa 4.6.2021 doručil veriteľ Austrotherm, s.r.o. oznámenie o zmene splatnosti pohľadávky voči dlžníkovi na deň 1.8.2021. Ako prílohu predložil fotokópiu Dohody o splátkach zo dňa 1.6.2021.

12. Na pojednávaní dňa 7.6.2021 konateľ dlžníka A. B. C. namietal existenciu, resp. premlčanie nároku navrhovateľa v 2. rade. Poukázal, že navrhovateľ v 2. rade previedol majetky dlžníka na spriaznené osoby výkonom záložného práva a uspokojil svoju pohľadávku. Zároveň uviedol, že podal na Okresnom súde Košice I dňa 6.7.2021 žalobu proti navrhovateľovi v 1. rade a dlžníkovi o určenie, že tu nie je právo na zaplatenie pohľadávky 430.000,- eur, ktoré konanie sa vedie pod sp. zn. 33Cb/53/2021. Zároveň podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za dlžníka dňa 31.12.2020, ktoré osvedčuje, že Daňový úrad nemá pohľadávku voči dlžníkovi. Dlžník predložil aj potvrdenie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Blaška zo dňa 4.6.2011 o splnení dlhu v exekučnom konaní sp. zn. 5Ex/137/2018 oprávneného FÚRA s.r.o.

13. Dlžník predložil potvrdenie súdneho exekútora I. C. zo dňa 4.6.2011 o úhrade pohľadávky v exekučnom konaní sp. zn. Ex/34/2017 oprávneného FÚRA s.r.o.

14. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 2, § 19 ods. 1 a 4, § 22, § 23 ods. 1, § 24 ods. 1 a 2, § 40 ods. 1, § 41 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR), upravujúce definíciu úpadku dlžníka, veriteľský návrh na vyhlásenie konkurzu a jeho náležitosti, vyhlásenie konkurzu na návrh veriteľa, okruh účastníkov konkurzného konania. Ďalej podľa § 531 ods. 1 až 3, § 533, § 534 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje prevzatie dlhu, pristúpenie k záväzku, dohodu medzi dlžníkom a treťou osobou, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi. Podľa ustanovení § 133 ods. 1, § 331, § 332 ods. 1, ktoré upravujú funkciu konateľov, plnenie záväzku pomocou inej osoby a povinnosť veriteľa prijať plnenie ponúknuté treťou osobou.

15. Súd prvej inštancie uviedol, že materiálnymi podmienkami pre vyhlásenie konkurzu je 1/ platobná neschopnosť, 2/ pluralita veriteľov, 3/ dostatok majetku dlžníka. Platobná neschopnosť sa považuje za trvalý, nie prechodný stav dlžníka uhrádzať svoje splatné finančné záväzky. Súd pri osvedčovaní platobnej schopnosti neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť, rovnako nie je pre osvedčenie platobnej schopnosti rozhodujúca výška nehnuteľného majetku. Dlžník okrem uvedeného musí mať aspoň dvoch veriteľov a zároveň nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako jeden, teda najmenej dva peňažné záväzky. Pluralita veriteľov je teda takou materiálnou podmienkou pre vyhlásenie konkurzu, ktorá musí byť splnená pred vyhlásením konkurzu ako aj po vyhlásení konkurzu. Treťou podmienkou je dostatok majetku dlžníka na úhradu nákladov konkurzu.

16. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že najskôr skúmal platobnú schopnosť dlžníka, pričom dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že zo strany dlžníka došlo k splneniu záväzku vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade. V zmysle Občianskeho zákonníka dochádza k zániku záväzku splnením dlhu. K splneniu dlhu dochádza jednostranným právnym úkonom dlžníka, ktorým veriteľovi poskytuje predmet splnenia s úmyslom splniť svoj dlh. Úmysel splniť dlh musí byť daný najavo jednoznačne, aby sa prijatie plnenia za určitých okolností nemohlo vysvetľovať inak. V danom prípade došlo k splneniu dlhu zo strany tretej osoby, pričom súdu prvej inštancie nebol preukázaný žiadny právny titul, ktorý by dokazoval oprávnenie tretej osoby plniť namiesto dlžníka. A. G. H. súdu prvej inštancie uviedol, že vklad na depozitný účet súdneho exekútora vykonal v prospech dlžníka na úhradu záväzku dlžníka voči navrhovateľovi v 1. rade, neuviedol však žiadny právny titul, na základe ktorého poukázal uvedeného plnenie. Súd prvej inštancie nemal jednoznačne preukázané, že došlo k zániku záväzku dlžníka vo vzťahu k navrhovateľovi v 1. rade, nakoľko nebol preukázaný žiadny právny titul zo strany tretej osoby plniť v mene dlžníka. Navrhovateľ v 1. rade pritom uviedol, že neuzavrel žiadnu dohodu s osobou A. G. H., teda nie je naplnená dikcia § 531 ods. 2 a § 533 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nebolo preukázané, že došlo k akejkoľvek dohode medzi dlžníkom a osobou A. G. H., teda k splneniu podmienok v zmysle § 531 ods. 1 a § 534 Občianskeho zákonníka. Rovnako nebolo preukázané, že by dlžník poveril inú osobu na plnenie v zmysle § 331 Obchodného zákonníka alebo že by táto osoba plnila veriteľovi v súlade s ustanovením § 332 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že k plneniu zo strany tretej osoby - A. G. H. veriteľovi v mene dlžníka došlo na základe určitého právneho titulu.

17. Vo vzťahu k spornosti pohľadávky navrhovateľa v 2. rade súd prvej inštancie konštatoval, že podaním žaloby dňa 6.7.2021 v konaní sp. zn. 33Cb/53/2021 sa jedná o účelové spochybnenie tejto pohľadávky a dlžník mal dostatok času, s prihliadnutím na skutočnosť, že zo strany dlžníka dochádza k spochybnovaniu pohľadávky navrhovateľa v 2. rade už od jeho pristúpenia do konania, na podanie takejto žaloby. Návrh navrhovateľa v 2. rade na pristúpenie do konania nemusel obsahovať označenie ďalšieho veriteľa, keďže týmto ďalším veriteľom je samotný navrhovateľ, na základe ktorého súd začal konkurzné konanie.

18. Vo vzťahu k označeným veriteľom FÚRA, s.r.o. a Austrotherm, s.r.o., mal súd prvej inštancie preukázané, že došlo k zániku pohľadávky veriteľa FÚRA, s.r.o., resp. k uzavretiu dohody o splátkach v prípade veriteľa Austrotherm, s.r.o. Na účely osvedčenia platobnej schopnosti sa neprihliada na peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti, o ktorom vedie dlžník s veriteľom vzájomné rokovanie o zmene jeho splatnosti a veriteľ má záujem rokovanie viesť, čo dlžníkovi písomne v čase rokovania potvrdil.

19. Vo vzťahu k veriteľovi Daňový úrad, súd prvej inštancie uviedol, že podanie dodatočného daňového priznania samo o sebe nepreukazuje skutočnosť, že takáto pohľadávka neexistuje. Zo spisu vyplýva, že uvedená pohľadávka existuje, pričom jej existenciu potvrdzuje aj podanie - vyjadrenie druhej konateľky dlžníka, ktoré predložila súdu za účelom osvedčenia platobnej schopnosti. Súd prvej inštancie nemal jednoznačne preukázané, že pohľadávka Daňového úradu zanikla, pričom neboli predložené žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by zánik predmetnej pohľadávky preukazovali.

20. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania vyplýva skutočnosť, že dlžník má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti a taktiež, že tieto jeho pohľadávky nie sú kryté jeho peňažným majetkom. Dlžník nemá zriadený bankový účet a stav jeho hotovosti v pokladni je 0,- eur, pričom uvedené skutočnosti vyplývajú z vyjadrenia konateľa dlžníka, A. B. C.. Súd prvej inštancie preto mal preukázané splnenie všetkých troch materiálnych podmienok na vyhlásenie konkurzu teda, že dlžník je platobne neschopný a zároveň je splnená podmienka plurality veriteľov dlžníka. Tretiu podmienku, a to dostatok majetku na krytie nákladov konkurzu vo výške stanovenej § 8 vyhlášky 665/2005 Z. z. mal súd prvej inštancie preukázanú z predložených dôkazov, pričom v danom prípade sa jedná o nehnuteľný majetok patriaci dlžníkovi v podobe pozemkov a stavieb.

21. Dlžník nepreukázal existenciu finančného majetku, ktorý by kryl jeho záväzky, preto súd prvej inštancie nevyhovel návrhu konateľa, A. B. C. na vypočutie svedkov, nakoľko to v rámci osvedčovania platobnej schopnosti nepovažoval za potrebné.

22. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie dlžník, konajúci konateľom A. B. C.. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo

zastavil konkurzné konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces /§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p./; rozhodoval vylúčený sudca /§ 365 ods. 1 písm. c) C.s.p./; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 365 ods. 1 písm. d) C.s.p./; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností /§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p./; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam /§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p./ a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu nesprávne, nedôvodné a neodôvodnené. Namietal, že dlžník nie je platobne neschopný, keďže nemá viac ako jedného veriteľa so splatnou a vymáhateľnou pohľadávkou, s ktorou by bol v omeškaní viac ako 30 dní. Dlžník má dostatok likvidného majetku (v hodnote minimálne 1.600.000,- eur), z ktorého bol a je schopný uspokojiť všetky nároky svojich veriteľov. Pohľadávky veriteľov, na ktorých založil súd prvej inštancie rozhodnutie o vyhlásení konkurzu zanikli, keď boli preukázateľne buď uhradené (pohľadávka navrhovateľa v 1. rade), alebo zanikol právny dôvod ich existencie (bližšie neurčená pohľadávka Daňového úradu), resp. pohľadávka je premlčaná/ nevymáhateľná (pohľadávka navrhovateľa v 2. rade).

23. Ďalej dlžník dôvodil, že z časového a obsahového hľadiska jednotlivých úkonov vykonaných navrhovateľmi a rovnako tak príslušnými vo veci konajúcimi sudcami existuje odôvodnená obava, že došlo k takému spoločnému postupu týchto subjektov, ktorého cieľom bolo vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Uvedené vyplýva, z machinácii so súdnym spisom, z bránenia konateľovi riadne a v plnom rozsahu zastupovať dlžníka (nehovoriac o nemožnosti nechať sa zastúpiť právnym zástupcom), z pripustenia do konania navrhovateľa v 2. rade za stavu, kedy v konaní zaniklo postavenie navrhovateľa v 1. rade, pričom povinnosťou súdu prvej inštancie bolo konkurzné konanie okamžite zastaviť podľa § 17 ods. 1 ZKR a tiež zo skutočnosti, že konal vylúčený sudca. Sudca JUDr. Pavel Varga má pomer k stranám (jediným spoločníkom a konateľom navrhovateľa v 2. rade je JUDr. Ondrej Lučivjanský, ktorý je aj právnym zástupcom navrhovateľov), keďže existujú odôvodnené pochybnosti o jeho nezáujatosti. Menovaný sudca sa totiž v 10/2015 zúčastnil na oslave 40. narodením JUDr. Ondreja Lučivjanského, čo dostatočne sponchybňuje nestrannosť a nezáujatosť konajúceho sudcu. Zároveň právny zástupca navrhovateľov sa verejne pred konateľom dlžníka vyjadril, že sa s pôvodne vo veci konajúcim sudcom JUDr. Júliusom Tóthom poznajú. V čase keď JUDr. Ondrej Lučivjanský zastupoval ako advokát dlžníka, počas analýzy jedného obchodného sporu sa v sídle dlžníka JUDr. Ondrej Lučivjanský vyjadril, že „prekonzultuje postup riešenia tohto obchodného sporu so sudcom Tóthom na obchodnom súde.“

24. Dlžník zároveň namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a v rozpore so skutkovým stavom veci vyhodnotil aktívnu legitímáciu navrhovateľa v 1. rade a tiež navrhovateľa v 2. rade, keď u navrhovateľa v 1. rade došlo počas konkurzného konania k zániku jeho pohľadávky jej uhradením v celom rozsahu a u navrhovateľa v 2. rade nedošlo k naplneniu zákonných požiadaviek na pristúpenie tohto veriteľa. Rovnako je jeho pohľadávka premlčaná (nevymáhateľná), čo ju robí pre posúdenie platobnej neschopnosti v celom rozsahu spornou. Súd prvej inštancie najmä nesprávne vyhodnotil platobnú neschopnosť dlžníka, keď z vykonaného dokazovania je jednoznačné, že v konaní nebola preukázaná existencia minimálne dvoch splatných pohľadávok dvoch veriteľov po 30 dňovej lehote splatnosti. Súd prvej inštancie tiež nesprávne právne posúdil zákonné dôvody na zastavenie konkurzného konania v zmysle § 17 ods. 1 ZKR, keď za stavu, kedy v konaní vystupoval len navrhovateľ v 1. rade došlo k riadnej a úplnej úhrade jeho pohľadávky, čo zakladalo povinnosť konkurzné konanie ihneď zastaviť. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil dlžníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď v konaní znemožnil vykonávať dlžníkovi jeho procesné práva prostredníctvom svojho konateľa a tiež prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého si dlžník zvolil. Súd prvej inštancie zároveň úplne ignoroval zákonom predpokladaný postup, stanovený § 181 ods. 2 C.s.p. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré majú rozhodujúci význam nielen čo do zistenia finančného a iného majetku dlžníka, z dôvodu nesprávne vedeného účtovníctva dlžníka (konateľka dlžníka, ktorá fyzicky bráni druhému konateľovi v prístupe k účtovníctvu dlžníka), ale tiež čo do existencie a spornosti označených pohľadávok veriteľov (napríklad doklady k zániku nároku Daňového úradu, ktoré súd prvej inštancie riadne v celom rozsahu nevykonal, aj keď boli dlžníkom označené a konateľ dlžníka ich mal záujem predložiť) a zároveň tiež na konanie a postup subjektov zúčastnených na konaní, existenciu a spornosť nimi označených pohľadávok (napríklad výsluch svedka – znalca Ing. Ľubomíra Gdovina, ktorý je spôsobilý preukázať neexistenciu a spornosť pohľadávky navrhovateľa v 2. rade). Súd prvej inštancie zároveň na časť

takýchto dôkazov bezdôvodne neprihliadol a prevzal len argumenty navrhovateľov a konateľky dlžníka, ktorá majetok dlžníka defraudovala. Dlžník uhradil záväzok voči navrhovateľovi v 1. rade dňa 22.11.2020 zákonom predpokladaným spôsobom, na účet exekútora pod číslom exekúcie a označením dlžníka, z dôvodu, že pohľadávka bola exekučne vymáhateľná a výlučným platobným miestom bol účet exekútora. Z vyhlásenia pána H., ktoré bolo učené pred exekútorom vyplýva, že plnenie poukazuje za dlžníka, ktorý s tým súhlasí, keďže uvedenú dohodu zabezpečil konateľ dlžníka. Súd prvej inštancie nedôvodne začal skúmať „právny titul“ úhrady, ktorý zároveň nesprávne požaduje vo forme „dohody“ alebo „zmluvy“, ktorú mal vraj A. H. uzatvoriť. Konaním A. H. nedošlo k prevzatíu dlhu, ale k jeho splneniu za dlžníka a rovnako do konania nepristúpil podľa 533 Občianskeho zákonníka. Celý proces úhrady bol vykonaný so súhlasom dlžníka a pod dohľadom štatutára a s jeho výslovnými súhlasmi. Medzi dlžníkom a A. H. došlo ku konkludentnej dohode, s ktorou súhlasil A. H. uhradením nároku exekútorovi a s ktorou súhlasil aj dlžník tým, že ju akceptoval a argumentuje ňou pri spochybnení nároku navrhovateľa v 1. rade. Súd prvej inštancie pritom mal preukázané, že došlo k zániku pohľadávky veriteľa FÚRA, s.r.o., no pri tejto pohľadávke neskúmal „právny titul“ úhrady a neskúmal ani osobu vkladateľa finančných prostriedkov tak ako v prípade zániku pohľadávky navrhovateľa v 1. rade. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak aj z tohto dôvodu nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Cieľom právnej úpravy a tiež konkurzného konania nie je za každú cenu nájsť pohľadávky určené na vyhlásenie konkurzu, naopak, cieľom by malo byť umožnenie, aby sa všetky pohľadávky veriteľov uspokojili čo možno najskôr a nedošlo ku zániku dlžníka jeho likvidáciou.

25. Ďalej dlžník poukázal, že pohľadávka navrhovateľa v 2. rade je preukázateľne sporná a dlžník jej spornosť riadne osvedčil. Dlžník tak vykonal jednak písomne, keď pohľadávku a jej existenciu rozporoval z viacerých samostatných dôvodov vo svojich podaniach a predložením znenia žaloby, na základe ktorej sa vedie konanie sp. zn.: 33Cb/53/2021 na Okresnom súde Košice I ako aj osobne na pojednávaní označením tejto pohľadávky za premlčanú a nevymáhateľnú. Súd prvej inštancie na takúto pohľadávku pri posudzovaní podmienok platobnej neschopnosti nemal vôbec prihliadať. Súd prvej inštancie sa v konaní vyššie uvedenými skutočnosťami vôbec nezaoberal a absolútne absentujú aj v odôvodnení napádaného rozhodnutia. Súd prvej inštancie len veľmi neurčito a neodôvodnene spochybňuje podanie dlžníka, ktorým preukázal vedenie súdneho konania o určenie či totožný nárok ako si uplatnil navrhovateľ v 2. rade v konkurznom konaní skutočne má voči dlžníkovi. Keďže aj táto pohľadávka je minimálne sporná, rovnako ako zvyšné pohľadávky, súd prvej inštancie bol povinný osvedčiť platobnú schopnosť dlžníka a konkurzné konanie zastaviť. Súd prvej inštancie by mal podanú žalobu a konanie vedené pod sp. zn.: 33Cb/53/2021 vnímať, ako súčasť rozporovania pohľadávky navrhovateľa v 2. rade dlžníkom zákonným spôsobom, keďže iná možnosť v tomto čase nie je, nakoľko logicky by mal súdnou cestou preukázať existenciu pohľadávky navrhovateľa v 2. rade. Tento to doposiaľ neurobil a ani neurobí, keďže sám si uvedomuje, že jeho pohľadávka je nevymáhateľná pre premlčanie. Konanie sudcu JUDr. Júliusa Tótha a právneho zástupcu navrhovateľov JUDr. Ondreja Lučivjanského v zhode tak, aby bol konkurz vyhlásený, je evidentný a zrejme z časovej postupnosti krokov súdu a právneho zástupcu JUDr. Ondreja Lučivjanského, ktoré by, v prípade, ak by súd prvej inštancie chcel postupovať zákonne, účelne a spravodlivo, boli presne opačné. Podanie navrhovateľa v 2. rade označené ako návrh na pristúpenie veriteľa do konkurzného konania nemalo všetky náležitosti podľa § 12 ZKR, keďže podpis navrhovateľa na návrhu nebol úradne osvedčený. Ak by došlo k riadnemu a zákonnému výkonu záložných práv na základe popísanej pohľadávky navrhovateľa v 2. rade, táto pohľadávka by bola v celom rozsahu uspokojená. Keďže, ale osoby na tom participujúce sa snažili rýchlo a niekedy až naivne obohatiť na úkor majetku dlžníka, vykonal pravdepodobne úkony ako ich popísal JUDr. Ondrej Lučivjanský. Keďže tieto úkony boli nielenže nezákonné, ale aj rozporné s účtovnými pravidlami tvrdená výška pohľadávky veriteľa je nielen sporná ale aj zmätočná. Spornou tak je pohľadávka čo do svojej vymáhateľnosti, čo do svojej určitosti a tiež čo do svojej výšky. Existencia, vymáhateľnosť a výška pohľadávky navrhovateľa v 2. rade nie sú podložené žiadnymi relevantnými dokladmi a dokumentmi, okrem nelogických a účelových tvrdení a argumentov právneho zástupcu navrhovateľa v 2. rade. Z príloh návrhu na pristúpenie veriteľa do konkurzného konania, nie je možné hodnoverne preukázať a následne potvrdiť samotnú výšku pohľadávky navrhovateľa v 2. rade. V rámci trestného konania bol navrhovateľ v 2. rade vyzvaný vyšetrovateľom na doručenie písomnej správy o výkone záložného práva v roku 2015 na nehnuteľnosť dlžníka, no do dnešného dňa si túto povinnosť nesplnil. V tejto súvislosti dlžník poukázal na znalecký posudok č. 4/2018 znalca Ing. Ľubomíra Gdovina, ktorý bol vypracovaný v rámci trestného konania. Ďalej dlžník namietal, že pohľadávka Daňového úradu doteraz nebola v súdnom konaní špecifikovaná a navrhovateľa ju v žiadnom rozsahu tiež bližšie nekonkretizovali. Nie je tak zrejme, z akých skutočností vychádzal súd prvej inštancie ak jej priznal postavenie nespornej

pohľadávky, na ktorej založil vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Pohľadávka je najmä neexistujúca a zanikla zákonom predpokladaným spôsobom a to na základe skutočnosti, že došlo k navráteniu nehnuteľností späť dlžníkovi pre absolútnu neplatnosť Zmlúv o prevode týchto nehnuteľností, pre ktoré následne odpadol právny dôvod uplatnenia DPH. Vznik pohľadávky Daňového úradu voči dlžníkovi zapríčinila konateľka A. D. E. tým, že po nezákonnom prevode nehnuteľností si nespĺnila daňovú povinnosť a neodviedla DPH z predajných cien nehnuteľností. To znamená, že povinnosť uhradiť DPH vznikla nezákonným prevodom nehnuteľností z majetku dlžníka. Keďže ale v konaniach vedených pred Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 16C/989/2015 a sp. zn. 15C/989/2015 došlo k právoplatnému určeniu vlastníckeho práva v prospech dlžníka na základe absolútnej neplatnosti zmlúv, ktorými boli tieto nehnuteľnosti prevedené, došlo k stavu, že od počiatku neexistoval právny úkon, ktorý by zakladal oprávnenie na požadovanie zaplatenia DPH, keďže zanikol aj celý daňový prípad, ktorý by takúto daň odôvodňoval (prevod/predaj nehnuteľností). Jediným spôsobom ako zákonom predpokladanou formou tento stav vyriešiť bolo práve podanie dodatočného (opravného) daňového priznania zo dňa 31.12.2020 (v zmysle § 16 ods. 4 a § 69 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. Daňový poriadok), keďže navrátením nezákonne prevedených nehnuteľností na základe súdnych rozhodnutí zanikla povinnosť odvodu DPH a tým aj samotná pohľadávka voči Daňovému úradu.

26. Dlžník napokon namietal aj postup súdu prvej inštancie, ktorý bol poznačený viacerými pochybeniami, ktoré mali za následok nezákonnosť, účelovosť a zmätočnosť celého konania. Poukázal na listina – uznesenie na č. I. 584 spisu s textom „I. Zastavuje konkurzné konania voči dlžníkovi: JFK Development, s.r.o., Dopravná 12, 040 13 Košice, IČO: 36 753 882 pre zaplatenie pohľadávky.“ „II. Ukladá učtárni Okresného súdu Košice I vrátiť zostatok preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu vo výške 1.500,- eur zložiteľovi preddavku, ktorého špecifikácia bude uvedená v písomnom vyhotovení tohto uznesenia, vedený pod položkou denníka D19-21/ 2020, do 3 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia.“, ktoré bolo vložené do súdneho spisu hneď po listine – Návrhu dlžníka na zastavenie konkurzného konania zo dňa 22.11.2020, ktorou bolo prvýkrát navrhnuté zastavenie konkurzného konania na základe zániku pohľadávky navrhovateľa v 1. rade, čo súd prvej inštancie odôvodnil tým, že v súdnom spise bola táto listina omylom zažurnalizovaná.

27. Konateľka dlžníka A. D. E. podala k odvolaniu dlžníka vyjadrenie v ktorom uviedla, že odvolanie bolo podané bez jej súhlasu a preto navrhla odvolanie odmietnuť, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

28. Navrhovateľa vyjadrenie k odvolaniu dlžníka nepodali výzva súdu prvej inštancie s odvolaním im bola doručená dňa 8.9.2021.

29. Dlžník, konajúci konateľom A. B. C. uviedol, že tvrdenia konateľky dlžníka A. D. E. sú nepravdivé, účelové a preukázateľne uvádzané v prospech navrhovateľov konkurzného konania.

30. Krajský súd v Košiciach o podanom odvolaní rozhodol uznesením z 2.11.2021, č. k. 4CoKR/37/2021 – 1501, ktorým zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že konkurzné konanie z dôvodu nedostatku podmienok pre vyhlásenie konkurzu zastavil a priznal správcovi konkurznej podstaty paušálnu odmenu za výkon funkcie 6.600,- eur. Odvolací súd vecne prejednal podané odvolanie, keď dospel k záveru, že na podanie odvolania v posudzovanej veci postačí podpis A. B. C. ako ďalšieho konateľa dlžníka, keďže medzi A. B. C. a A. D. E., ktorí sú spoločníkmi a zároveň konateľmi oprávnenými v mene dlžníka konať spoločne sú veľké nezhody, a to aj s poukazom na to, že záujem týchto konateľov (a spoločníkov) na výsledku konania o vyhlásenie konkurzu na dlžníka sú vo vzájomnom rozpore, čo vyplýva z ich podaní v konaní.

31. Na základe ústavnej sťažnosti spoločnosti RIUREST, s.r.o. (navrhovateľa v 2. rade), Ústavný súd SR nálehom 12.10.2023, sp. zn.: III ÚS 589/2022 – 65 rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Preto uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 2.11.2021, č. k. 4CoKR/37/2021 – 1501 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

32. Ústavný súd v náleze sp. zn.: III ÚS 589/2022 – 65 konštatoval, že pri podaní odvolania proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu nebol dodržaný predpísaný spôsob konania štatutárneho orgánu za dlžníka, keď v rozpore s § 133 ods. 1 v spojení s § 110 ods. 1 písm. e) Obchodného zákonníka a s § 2

ods. 1 písm. e) zákona o obchodnom registri odvolanie v mene dlžníka podal len jeden z konateľov, hoci na konanie v mene dlžníka sa vyžadovalo spoločné konanie oboch konateľov. Do úvahy neprichádzalo ani posúdenie, či jediný konateľ nekonal za dlžníka ako zákonný zástupca (napr. podľa § 15 Obchodného zákonníka), keďže v konaní nebolo sporné, že pri podaní odvolania konal v postavení konateľa.

33. Ďalej ústavný súd v naznačenej súvislosti považoval za relevantné vyjadrenie krajského súdu k ústavnej sťažnosti, podľa ktorého oprávnenie A. C. na podanie odvolania za dlžníka je dané v zmysle § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého aj keď štatutárny orgán právnickej osoby nie je jej zástupcom (konanie štatutárneho orgánu je konaním samotnej právnickej osoby), § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka je analogicky použiteľný aj v prípadoch, v ktorých záujmy štatutárneho orgánu právnickej osoby sú v rozpore so záujmami tejto právnickej osoby. Zároveň konštatoval, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva naznačená argumentačná línia krajského súdu, ani to, že by krajský súd pri posudzovaní odvolania použil § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

34. Napokon ústavný súd uložil krajskému súdu opätovne sa zaoberať otázkou, či odvolanie označené ako podanie dlžníka (právnickej osoby) možno akceptovať ako jeho skutočný prejav vôle. Splnenie uvedenej povinnosti si bude vyžadovať, aby krajský súd zohľadňoval prípustnosť analogického použitia § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj na vzťah spoločnosti s ručením obmedzeným a jej konateľa. Bude preto potrebné ustáliť, či hypotéza predmetného ustanovenia (rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného) je vo vzťahu konateľky E. a dlžníka naplnená. V prípade negatívneho výsledku bude krajský súd povinný preskúmateľným spôsobom absenciu rozporu záujmov odôvodniť. V prípade pozitívneho výsledku zas bude jeho úlohou hľadať procesné riešenie, ktoré bude dbať na proporionalitu vo vyvážení základných práv dlžníka, ako aj veriteľov ako účastníkov konkurzného konania. Ústavný súd už v tomto smere vo svojej rozhodovacej praxi (III. ÚS 521/2021) naznačil, že aj keď C.s.p. neobsahuje pravidlo porovnateľné s § 21 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, norma, podľa ktorej za právnickú osobu nemôže konať ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami ním zastupovanej právnickej osoby, vo svojej podstate nie je normou procesnou, ale skôr hmotnoprávnou. Načrtnuté východisko otvára otázku, či existuje procesný priestor pre použitie článku 4 ods. 2 C.s.p. s cieľom vyplniť medzerovitú právnu úpravu v Civilnom sporovom poriadku, ktorý viacero normatívnych riešení rôznych procesných situácií opomenul, a či z mlčania Civilného sporového poriadku v otázke konfliktu záujmov osoby konajúcej za právnickú osobu s právnickou osobou možno dospieť k záveru, že by sa krajský súd nemohol touto otázkou zaoberať a použitím článku 4 ods. 2 C.s.p. ju riešiť hoci aj ustanovením procesného opatrovníka, s ktorým Civilný sporový poriadok podľa doslovnej dikcie (§ 68 C.s.p.) ráta len v prípade fyzickej osoby.

35. Dlžník, konajúci konateľom A. B. C. doložil do spisu uznesenie KR PZ v Košiciach z 27.10.2021 o začatí trestného stíhania JUDr. Ondreja Lučivjanského ako obvineného za obzvlášť závažný zločin sprenevery, ktorého sa mal dopustiť tým, že spolu s ďalšími obvinenými A. D. E., F. E. a A. J. K. svojou činnosťou participovali na úmyselnom odčerpaní všetkých aktív spoločnosti JFK Development, s.r.o. a ich prisvojením si.

36. Navrhovateľ v 2. rade v podaní z 20.11.2023 poukázal, že konateľka E. nepodala návrh na vyhlásenie konkurzu na dlžníka z dôvodu absencie zhody druhého konateľa dlžníka, s ktorým musí konať spoločne. Preto objektívne neexistuje žiaden skutočný rozpor medzi záujmami konateľa dlžníka A. E. a spoločnosti, v ktorej má 66 % majetkovú účasť. Druhý konateľ pritom iba kriminalizuje konanie všetkých, ktorí nezdieľajú jeho predstavy o nemožnosti vymáhania nesporných záväzkov dlžníka a vyvoláva ďalšie súdne konania, ktorých cieľom je len oddialenie povinnosti splnenia záväzkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/80/2022 – 241. Zvýraznil, že voči dlžníkovi sú exekučne vymáhané pohľadávky v hodnote viac ako 800.000,- eur. Zároveň označil konkrétne exekúcie na dlžníka, čím je preukázaná jeho platobná neschopnosť. Namietal, že G. H. nemohol plniť za dlžníka navrhovateľovi v 1. rade, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by s takýmto plnením súhlasili obaja konatelia. Navyše neboli splnené podmienky na prevzatie dlhu a to: (i) dohoda s dlžníkom, (ii) písomná forma takejto dohody a (iii) súhlas veriteľa. Zároveň začatím konkurzného konania podľa § 14 ods. 5 ZKR sa exekučné konania prerušujú. Po vyhlásení konkurzu si G. H. prihlásil pohľadávku 24.900,- eur, teda pluralita veriteľov dlžníka bola splnená po celý čas a naďalej trvá. Do konkurzu bolo prihlásených 49 pohľadávok v hodnote 782.934,64 eur.

37. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia o odvolaní ústavným súdom, skôr než pristúpil k vecnému prejednaní odvolania sa musel opätovne vysporiadať s otázkou, či podané odvolanie možno akceptovať ako skutočný prejav vôle dlžníka.

38. Podľa § 72 C.s.p., na konanie právnickej osoby pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za právnickú osobu.

39. Podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka, štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

40. Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

41. Podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

42. Podľa článku 4 C.s.p., ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (ods. 1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (ods. 2).

43. Podľa § 68 ods. 2 C.s.p., procesný opatrovník je osoba ustanovená z dôvodov uvedených v tomto zákone súdom, ktorý spor prejednáva a rozhoduje.

44. Podľa § 69 C.s.p., súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu. Rovnako postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať, alebo ak je nečinný.

45. Podľa § 71 C.s.p., za procesného opatrovníka súd ustanoví blízku osobu alebo inú osobu z rodinného prostredia strany, ktorá je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu, u ktorej je predpoklad, že bude konať v súlade so záujmami strany a s ustanovením súhlasí (ods. 1). Ak takej osoby niet, súd za procesného opatrovníka ustanoví obec, v ktorej mala strana poslednú adresu trvalého pobytu (ods. 2). V prípade bezprostredného nebezpečenstva z omeškania, alebo ak osôb podľa predchádzajúcich odsekov niet, súd môže ustanoviť za procesného opatrovníka súdneho úradníka (ods. 3).

46. Podľa § 19 ods. 2 ZKR, proti rozhodnutiu, ktorým sa konkurzné konanie končí, je účastník konkurzného konania oprávnený podať odvolanie. Proti rozhodnutiu o vyhlásení konkurzu je oprávnený podať odvolanie iba dlžník.

47. Podľa § 19 ods. 3 ZKR, odvolací súd rozhodne o odvolaní bez nariadenia pojednávania do 45 dní od predloženia veci. Pre odvolací súd je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, súd prvého stupňa postupuje odo dňa vrátenia veci, ako by konkurzné konanie začalo.

48. V posudzovanej veci nebolo sporné, že konateľmi dlžníka v rozhodnom období (v čase podania odvolania) boli A. B. C. a A. D. E., ktorí v zmysle zápisu uvedeného v obchodnom registri boli povinní konať v mene dlžníka spoločne. Rovnako tak nebolo sporné, že odvolanie proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu bolo podané len jedným z konateľov, ktorý ho podpísal ako konateľ. Druhá konateľka dlžníka vyjadrila nesúhlas s podaným odvolaním a navrhla ho odmietnuť.

49. Odvolanie je podaním vo veci samej. V posudzovanej veci chýba podpis druhého konateľa dlžníka, no z jeho postoja v konaní jednoznačne vyplýva, že nemieni podané odvolanie opatriť svojim podpisom, čo nemožno vyhodnotiť ako vadu v podpise, preto neprichádza do úvahy aplikácia § 129 C.s.p. o odstraňovaní väd podania.

50. Odvolaciemu súdu z obsahu spisu ako aj jeho ďalšej rozhodovacej činnosti je známe, že dlžník ako aj samotní konatelia dlžníka vystupujú vo viacerých sporoch v procesných pozíciách buď na strane žalobcu alebo žalovaného.

51. Odvolací súd udáva, že so zreteľom na štádium trestného stíhania (obvinenie) a na zásadu prezumpcie neviny, je potrebné na A. E. až do momentu právoplatnosti prípadného odsudzujúceho rozsudku zo spáchania trestného činu, ktorým dlžníkovi mala spôsobiť škodu, hľadieť ako na nevinnú. To však zároveň nevyklučuje, že sa nemohla dopustiť konania, ktoré síce nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale je v rozpore so zákonom, teda je protiprávne.

52. Odvolací súd v okolnostiach posudzovanej veci má za to, že je prípustné analogické použitie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj na vzťah spoločnosti s ručením obmedzeným a jej konateľa, teda aj na prípady, v ktorých záujmy štatutárneho orgánu právnickej osoby sú v rozpore so záujmami tejto právnickej osoby, aj keď štatutárny orgán právnickej osoby nie je jej zástupcom.

53. V prípadoch zastúpenia konanie v rozpore záujmov upravuje ustanovenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zastupovať iného nemôže ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Cieľom negatívneho vymedzenia osoby zástupcu je ochrana zastúpenej osoby pred neželateľnými následkami kolízie záujmov, ktorá hrozí najmä vtedy, ak sám zástupca je treťou stranou (samovstup zástupcu), zástupca koná aj ako zástupca pre tretiu stranu (sluha dvoch pánov) a zástupca je v značnej miere ovplyvnený záujmami tretej strany. Takýto záver je súladný aj s názorom právnej vedy, podľa ktorého kolízia záujmov je daná najmä vtedy, ak sám zástupca je treťou stranou pri tzv. „samovstupe zástupcu“.

54. Z obsahu spisu vyplýva, že dlžník previedol na spoločnosť STAVA IPS, s.r.o., IČO: 45 440 026 kúpnu zmluvou zo dňa 11.8.2015, ktorej vklad bol povolený dňa 13.8.2015 mimo iného aj nehnuteľnosti a to rozostavaný dom na parcele č. XXX/XXX, parcelu č. XXX/XXX a pozemky E KN parcelu č. XXX, XXX, XXX/XXX. V mene dlžníka kúpnu zmluvu podpísal F. E. na základe plnej moci zo dňa 4.2.2013 /č. I. 109 – 113 spisu/.

55. Uvedené nehnuteľnosti boli následne obratom a to kúpnu zmluvou zo dňa 17.8.2015, ktorej vklad bol povolený dňa 20.8.2015 prevedené na A. D. E. ako nadobúdateľa /č. I. 120 – 123 spisu/.

56. Okresný súd Košice – okolie v konaní o určenie neplatnosti zmlúv a určení vlastníckeho práva vedenom pod sp. zn. 15C/989/2015 vo svojom rozsudku z 11.10.2019 mimo iného určil, že dlžník je vlastníkom vyššie uvedených nehnuteľností /č. I. 135 a nasl. spisu/. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 5.5.2021, sp. zn. 9Co/46/2020 č. I. 928 a nasl. spisu/, z ktorého záverov vyplýva, že podpis A. C. ako jedného z konateľov dlžníka na predmetnej plnej moci z 4.2.2013 nie je potvrdený osvedčovacou doložkou, ktorá v tejto časti je verejnou listinou. Z osvedčovacej knihy Obecného úradu Vajkovce bolo zistené, že rovnakého dňa 4.2.2013 bol jedenkrát overený podpis A. C. a jedenkrát podpis A. E. na listine označenej ako splnomocnenie, ktoré plnomocnenstvo podpísali A. C. a A. E. ako konatelia dlžníka v súvislosti s udelením plnomocnenstva L. E. a ktorých podpisy boli v Osvedčovacej knihe označené s overovacou doložkou č. 58/2013 a 59/2013 a overené Obecným úradom Vajkovce dňa 4.2.2013. Plnomocnenstvo zo dňa 4.2.2013, na základe ktorého F. E. ako splnomocniteľ uzavrel v mene dlžníka (mimo iného) kúpnu zmluvu zo dňa 11.8.2015 s nadobúdateľom STAVA IPS, s.r.o., je síce odlišného obsahu ako vyššie spomínané plnomocnenstvo, avšak overovacie doložky pri podpise konateľov dlžníka sú rovnakého číselného poradia č. 58/2013 a č. 59/2013 zo dňa 4.2.2013, čo s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou svedčí o nepravosti tejto verejnej listiny.

57. Zo znaleckého posudku č. 35/2018 znalca Ing. Jozefa Murina vypracovaného v trestnom konaní ČVS: KRP-122/2-VYS-KE-2015 vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti a to rozostavaného domu

na parcele č. XXX/XXX, parcely č. XXX/XXX a pozemkov E KN parcela č. XXX, XXX, XXX/XXX predstavuje sumu 241.729,13 eur /č. l. 227 spisu/.

58. Zo znaleckého posudku č. 4/2018 znalca Ing. Ľubomíra Gdovina vypracovaného v trestnom konaní sp. zn. ČVS: KRP-149/2-VYS-KE-2017 vyplýva, že predaj predmetných nehnuteľností A. E. ako aj prvotný predaj spoločnosť STAVA IPS, s.r.o. bol uskutočnený výrazne pod trhovú cenu /č. l. 1014 a nasl. spisu/.

59. Z uvedených listinných dôkazov podľa odvolacieho súdu vyplýva, že prevod uvedených nehnuteľností poškodil dlžníka, ktorý ich predajom nezískal obvyklú cenu a to bez akéhokoľvek rozumne akceptovateľného dôvodu. Výsledkom týchto prevodov (ktoré neboli uzatvorené pri bežnom obchodnom styku) a ktoré sa uskutočnili v extrémne rýchlom časovom slede nadväzne po sebe bolo to, že predmetné nehnuteľnosti nadobudla práve konateľka dlžníka A. E., čo vo vzájomnej súvislosti s predloženou (sfalšovanou) plnou mocou z 4.2.2013, kde ako splnomocnenec dlžníka vystupoval jej manžel (čím sa obišlo práve spoločné konanie dvoch konateľov dlžníka) je nevyhnuté dospieť k jedinému logickému záveru, že išlo o také konanie, ktoré nezodpovedalo záujmu spoločnosti dlžníka ale práve iba záujmu konateľky dlžníka A. E. vyviesť takýto majetok dlžníka na ujmu samotnej spoločnosti. Uvedené jednoznačne preukazuje rozpor záujmov A. E. ako konateľky dlžníka a záujmov samotnej spoločnosti dlžníka.

60. Navyše za kolíziu záujmov medzi A. E. ako konateľkou dlžníka a spoločnosťou dlžníka pre účely konkurzného konania je potrebné považovať aj to, že samotná konateľka A. E. vystupovala ako strana sporu v inom konaní ako veriteľ dlžníka, čo je odvolaciemu súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti (sp. zn. 4Cob/181/2022).

61. Odvolací súd si uvedomuje význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi. Tieto obmedzenia a ich výklad však nemôžu neprímeraným spôsobom obmedziť stranu v prístupe k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by právo na prístup k súdu bolo spochybnené vo svojej podstate. Preto sa pri posudzovaní splnenia formálnych podmienok a náležitostí konania treba vyhnúť prehnanému formalizmu, ktorý by zasahoval do zásad spravodlivého procesu.

62. Podľa odvolacieho súdu je v súlade s článkom 46 ods. 1 ústavy, ak všeobecné súdy pri posudzovaní podaní strán konania zvolia postup, ktorý je ústretovejší k právu strany na prístup k súdu.

63. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že podľa jeho názoru síce vo všeobecnosti existuje priestor pre použitie článku 4 ods. 2 C.s.p., za účelom procesného riešenia situácie, spočívajúcej v otázke konfliktu záujmov osoby konajúcej za právnickú osobu s právnickou osobou a to v podobe použitia § 68 C.s.p., no odvolaciemu súdu sa v konkurznom konaní a práve v tomto štádiu konania nejaví ako najvhodnejšie riešenie ustanoviť dlžníkovi zástupcu v osobe procesného opatrovníka. Za situácie, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci, toto rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním a odvolací súd je povinný podľa § 19 ods. 3 ZKR rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania do 45 dní od predloženia veci, by ustanovenie procesného opatrovníka nebolo procesne efektívne, nezohľadňovalo aktuálnu fázu a samotnú špecifickosť konkurzného konania. Zároveň vedenie právnickej osoby vyžaduje nie len splnenie základných predpokladov na zastupovanie, ale aj splnenie určitých špecifických odborných predpokladov, čo by nezohľadňovalo ustanovenie procesného opatrovníka v podobe obce alebo súdneho úradníka. Neprichádza do úvahy ani analogické použitie osôb uvedených v § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka, keďže dlžník nemá ďalšieho konateľa, dozornú radu a z dôvodu prísnych procesných lehôt stanovených v ZKV nie je priestor ani na určenie opatrovníka valným zhromaždením. Pojmovovo je pritom vylúčené ustanoviť dlžníkovi za opatrovníka veriteľa podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka.

64. Všeobecné súdy pri výklade a aplikácii aj procesných právnych noriem musia uprednostniť vždy ten z rôznych do úvahy prichádzajúcich výkladov, ktorý je priaznivejší, ústretovejší a zabezpečujúci plnohodnotnejšiu realizáciu práv pre účastníka konania. Preto odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné procesne akceptovať ako riadne podané odvolanie, ktoré bolo podpísané iba druhým konateľom dlžníka ako skutočný prejav vôle dlžníka ako účastníka konkurzného konania, čo podľa názoru odvolacieho súdu zohľadňuje aj proporcionalitu vo vyvážení základných práv dlžníka, ako aj veriteľov ako účastníkov konania, keďže odmietnutie podaného odvolania za tejto špecifickej situácie,

bez jeho vecného prejednaní bude mať za následok účinky vyhlásenia konkurzu na dlžníka podľa § 44 a nasl. ZKR. Pri opačnom postupe, teda vecnom prejednaní už podaného odvolania, nebudú dotknuté samotné pohľadávky prípadných veriteľov dlžníka, ktorým aj za situácie, že nedôjde k vyhláseniu konkurzu na dlžníka, by nič nebránilo podať ďalší návrh na vyhlásenie konkurzu na dlžníka, o ktorom by opätovne rozhodoval konkurzný súd.

65. Odvolací súd preto prejednal odvolanie dlžníka, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie dlžníka je dôvodné.

66. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej C.s.p. priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6 C.s.p. ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t. j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

67. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) C.s.p., ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

68. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

69. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne

skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

70. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na prejednávaný spor.

71. Z obsahu spisu vyplýva, že zákonným sudcom vo veci bol do 31.12.2020 sudca JUDr. Július Tóth a z dôvodu jeho dočasného pridelenia na Krajský súd v Košiciach došlo k prerodeleniu vecí v súdnom oddelení 31K náhodným výberom medzi sudcov vybavujúcich agendu K a zákonným sudcom sa stal sudca JUDr. Pavel Varga.

72. Podľa § 49 ods. 1 C.s.p., sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

73. Podľa § 49 ods. 3 C.s.p., dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

74. Podľa § 51 ods. 1 C.s.p., strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

75. Podľa § 51 ods. 2 C.s.p., v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

76. Podľa § 53 ods. 1 C.s.p., námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

77. Podľa § 53 ods. 3 C.s.p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

78. Podľa článku 11 ods.1 základných princípov C.s.p., úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

79. Podľa § 124 ods. 1 C.s.p., každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

80. V nadväznosti na citované ust. § 49 ods. 1 C.s.p. je treba ako prvoradé konštatovať, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu buď na základe námietky zaujatosti vznesenej stranou sporu (§ 52 C.s.p.) alebo na základe oznámenia zákonného sudcu (§ 50 C.s.p.). Obsahom práva na prejednanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každej námietke zaujatosti vznesenej stranou sporu a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť, ale len povinnosť nadriadeného súdu prejednať každú námietku zaujatosti vznesenou stranou sporu a rozhodnúť o nej.

81. S poukazom na obsah odvolania dlžníka odvolací súd konštatuje, že ak by ho podľa obsahu vyhodnotil ako námietku zaujatosti uplatnenú v konaní dlžníkom, námietka zaujatosti neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, a to údaj o tom kedy sa o dôvode vylúčenia zákonných sudcov konajúcich vo veci dozvedel ani dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, rovnako odvolací súd nemá za preukázané dodržanie zákonnej lehoty uvedenej v ust. § 53 ods. 1 C.s.p. Pokiaľ dlžník namieta procesný postup a pochybenia súdu prvej inštancie v konaní pred ním, prípadne procesný postup a rozhodovanie

súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že na nápravu pochybení sú strane sporu dané iné procesné nástroje a ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, na takúto námietku zaujatosti sa neprihliada. Dlužník svoje tvrdenia o existencii odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) C.s.p. nepredložil, preto odvolací súd mal za to, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

82. Pokiaľ dlžník poukazoval na listinu založenú v spise na č. I. 584 spisu, ktorá obsahuje mimo iného aj text v znení: „I. Zastavuje konkurzné konania voči dlžníkovi: JFK Development, s.r.o., Dopravná 12, 040 13 Košice, IČO: 36 753 882 pre zaplatenie pohľadávky.“ „II. Ukladá učtárni Okresného súdu Košice I vrátiť zostatok preddavku na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu vo výške 1.500,- eur zložiteľovi preddavku, ktorého špecifikácia bude uvedená v písomnom vyhotovení tohto uznesenia, vedený pod položkou denníka D19-21/ 2020, do 3 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia.“ odvolací súd udáva, že takýto text by bolo možné považovať nanajvýš ako tzv. „koncept výroku rozhodnutia“, keďže v prípade rozhodovania vo forme uznesenia mimo pojednávania sa vyžaduje v prípade vydania uznesenia, aby jeho prvopis bol podpísaný súdom (sudcom), až ktorým okamihom je súd viazaný vydaným uznesením. Keďže na listine absentuje podpis sudcu, nemožno dospieť k záveru, že došlo k vydaniu uznesenia s takto formulovaným výrokom, preto nemožno uvažovať ani o viazanosti súdu takýmto výrokom s poukazom na znenie § 237 C.s.p.

83. Zásadnou otázkou, ktorú bolo potrebné v odvolacom konaní posúdiť je to, či boli splnené zákonom predpokladané podmienky vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka.

84. Súd prvej inštancie vyhlásil na dlžníka konkurz, keď mal preukázané splnenie materiálnych podmienok na vyhlásenie konkurzu teda, že dlžník je platobne neschopný, keďže pohľadávky jeho veriteľov nie sú kryté jeho peňažným majetkom a zároveň je splnená podmienka plurality veriteľov dlžníka, keďže dlžník má viac ako jedného veriteľa, viac ako jeden peňažný záväzok 30 dní po lehote splatnosti.

85. Odvolací súd k týmto záverom súdu prvej inštancie uvádza, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým záverom a zároveň vec nesprávne právne posúdil, keď mal vykonaným dokazovaním preukázané splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka.

86. Podľa § 3 ods. 1 ZKR, dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

87. Podľa § 3 ods. 2 ZKR, právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou, alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

88. Podľa § 11 ods. 3 ZKR, veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno odôvodnene predpokladať vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

89. Podľa § 12 ods. 2 ZKR, k návrhu na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu je povinný uviesť skutočnosti, z ktorých možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka, ako aj označiť svoju pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a označiť ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti. K návrhu je veriteľ povinný pripojiť listiny, ktoré dokladajú jeho pohľadávku označenú v návrhu.

90. Podľa § 19 ods. 1 ZKR, ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa,

a) súd do 5 dní od začatia konkurzného konania

1. odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu spolu s uznesením, ktoré obsahuje najmä
1a. výzvu, aby sa do 20 dní od jeho doručenia vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť; najmä aby predložil
1aa. zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškani,
1ab. zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania,
1ac. informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu,
1ad. zoznam pohľadávok, pri ktorých možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania,
1b. poučenie, že inak súd vyhlási na jeho majetok konkurz,
1c. poučenie o trestnoprávných následkoch neplnenia si povinnosti v konkurze,
2. určí termín pojednávania, na ktoré predvolá dlžníka a o ktorom upovedomí veriteľov označených v návrhu; predvolanie, ako aj upovedomenie súd doručí zverejnením v Obchodnom vestníku; dlžníkovi predvolanie doručí aj iným spôsobom; termín pojednávania súd určí tak, aby sa konalo najneskôr do 70 dní od začatia konkurzného konania,
3. vyzve dlžníka na vyjadrenie, či súhlasí, aby súd rozhodol vo veci vyhlásenia konkurzu bez pojednávania; ak tak dlžník urobí, súd zruší termín pojednávania a rozhodne bez pojednávania; rovnako postupuje aj vtedy, ak sa má za to, že dlžník svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

b) súd rozhodne vo veci vyhlásenia konkurzu do 7 dní od vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, alebo do 7 dní, odkedy dlžník súhlasil, aby sa rozhodlo bez pojednávania,

c) súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

d) a súd má pred rozhodnutím o vyhlásení konkurzu pochybnosti o dlžníkovej majetnosti, bez zbytočného odkladu po tom, čo zistí, že tu nie sú dôvody na iné rozhodnutie ako vyhlásenie konkurzu, ustanoví dlžníkovi predbežného správcu; o návrhu v tomto prípade rozhodne v lehote podľa § 20 ods. 1.

91. Pred rozhodnutím o návrhu na vyhlásenie konkurzu musí súd skúmať, či sú splnené podmienky vyhlásenia konkurzu tak, ako ich definuje ustanovenie § 3 ZKR. Patrí medzi ne úpadok dlžníka, pluralita veriteľov dlžníka a majetok dlžníka.

92. Charakteristickým znakom konkurzného konania na rozdiel od konania exekučného je práve pluralita veriteľov, ktorí si uplatňujú viacej majetkových nárokov spoločne v jednom konaní voči jednému dlžníkovi, z ktorého majetkovej podstaty sa podľa účelu ZKR títo uspokoja pomerne. Podľa požiadaviek ZKR na pluralitu veriteľov je možné tento zákonný predpoklad posudzovať oddelene od predpokladu plurality splatných záväzkov dlžníka, z čoho vyplýva, že pri podaní návrhu veriteľa na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka musí mať dlžník najmenej dvoch veriteľov, z ktorých každý má proti nemu pohľadávku po lehote splatnosti. O úpadok žiadnej z foriem podľa ZKR preto nepôjde, ak má dlžník len jedného veriteľa, hoc s viacerými pohľadávkami po lehote splatnosti.

93. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie začal konkurzné konanie voči dlžníkovi na základe návrhu veriteľa - navrhovateľa v 1. rade, v ktorom navrhovateľ v 1. rade okrem svojej pohľadávky vo výške 10.462,84 eur s príslušenstvom, právoplatne priznanej platobným rozkazom Okresného súdu Košice I zo dňa 6.6.2016, č. k. 27Cb/64/2016 - 20, označil ďalších veriteľov s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti, spoločnosť FÚRA, s.r.o. a Austrotherm, s.r.o. Navrhovateľ v 1. rade v návrhu a v priebehu konania ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti neoznačil. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 3.12.2020, č. k. 31K/8/2020 - 658 povolil navrhovateľovi v 2. rade pristúpiť do konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka.

94. Dlžník v konaní namietal aktívnu legitímáciu navrhovateľa v 1. rade, keďže došlo k úhrade jeho pohľadávky. Zároveň preukazoval úhradu pohľadávky ďalšieho označeného veriteľa FÚRA, s.r.o. a dohodu o zmene splatnosti pohľadávky Austrotherm, s.r.o., teda na účely osvedčenia platobnej

schopnosti na tieto pohľadávky nemožno prihladať. Uvedené malo platiť aj v prípade údajných pohľadávok navrhovateľa v 2. rade a Daňového úradu.

95. Súd prvej inštancie posudzujúc, či je daná pluralita veriteľov ako jedna z hmotnoprávných podmienok na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka dospel k záveru, že nedošlo k zániku pohľadávky navrhovateľa v 1. rade jej úhradou subjektom odlišným od dlžníka a zároveň, že dlžník neosvedčil spornosť pohľadávky navrhovateľa v 2. rade a Daňového úradu.

96. Podľa odvolacieho súdu sú však tieto závery súdu prvej inštancie nesprávne, keďže nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a zároveň vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia.

97. Z obsahu spisu vyplýva, že v exekučnom konaní, v ktorom sa vymáhala pohľadávka navrhovateľa v 1. rade došlo k úhrade sumy zodpovedajúcej celej vymáhanej pohľadávky a to tretím subjektom G. H., ktorý v konaní potvrdil, že úhradu realizoval práve za účelom zániku záväzku dlžníka.

98. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

99. Podľa § 534 Občianskeho zákonníka, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

100. Podľa § 562 Občianskeho zákonníka, dlžník splní dlh aj vtedy, ak plní tomu, kto je oprávnený prijať podľa osobitného zákona plnenie.

101. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

102. Podľa § 332 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak plnenie záväzku nie je viazané na osobné vlastnosti dlžníka, je veriteľ povinný prijať plnenie jeho záväzku ponúknuté treťou osobou, ak s tým dlžník súhlasí. Súhlas dlžníka nie je potrebný, ak tretia osoba za záväzok ručí alebo jeho splnenie iným spôsobom zabezpečuje a dlžník svoj záväzok porušil.

103. Citované ustanovenia ukladajú veriteľovi povinnosť prijať plnenie ponúknuté treťou osobou. Táto povinnosť je podmienená tým, že musí ísť o záväzok, ktorý nie je viazaný na osobné vlastnosti dlžníka, a súčasne dlžník s týmto plnením súhlasí. Vychádza sa z toho, že dlžník má nielen povinnosť plniť, ale aj právo plniť, preto bez súhlasu dlžníka nikto nie je oprávnený plniť veriteľovi za neho. Veriteľ je preto povinný prijať peňažné plnenie ponúknuté treťou osobou len vtedy, ak s tým dlžník súhlasí. Súhlas dlžníka nemá zákonom predpísanú formu, a preto môže byť udelený akýmkoľvek spôsobom; môže vyplynúť napríklad aj z konkludentného správania dlžníka. Tiež nie je vylúčené, aby dlžník tento súhlas udelil až po poskytnutí plnenia treťou osobou.

104. Z obsahu spisu pritom jednoznačne vyplýva, že G. H. plnil na dlh dlžníka, ktorý s týmto plnením vyslovil súhlas, čo je zrejme z vyjadrení dlžníka v priebehu konania. Takéto plnenie malo účinky splnenia dlhu a zániku vymáhanej pohľadávky navrhovateľa v 1. rade, v dôsledku čoho navrhovateľ v 1. rade stratil aktívnu legitímáciu v konaní a nemožno ho považovať za veriteľa dlžníka. Ak navrhovateľ v 1. rade polemizoval, že v takomto prípade by mohol G. H. požadovať poskytnuté plnenie späť, titulom bezdôvodného obohatenia, odvolací súd udáva, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že kto poskytol plnenie bez toho, aby mal sám povinnosť plniť, môže náhradu požadovať nie po tom, komu plnil, ale po tom, za koho plnil (Najvyšší súd Slovenskej socialistickej republiky, Cpj 37/78, 21. 12. 1978).

105. Nedôvodná je aj argumentácia navrhovateľa v 2. rade, že z obsahu spisu nevyplývalo, že s plnením G. H. vyslovila súhlas aj A. E., ako druhý konateľ. Z obsahu spisu nevyplýva, že A. D. E. takýto úkon výslovne v mene dlžníka odmietla, pričom ako už uviedol odvolací súd vyššie, jej záujmy sú v rozpore so záujmami dlžníka. Navyše takýto prostriedok procesného útoku nebol v konaní na súde prvej inštancie ani uvádzaný, teda ide o neprípustnú novotu, keďže neboli splnené podmienky podľa § 366 C.s.p. Začatím konkurzného konania sa síce prerušujú exekučné konania (§ 14 ods. 5 písm. b/ ZKR), čo má však iba tie účinky, že prípadné procesné úkony exekučného súdu, súdneho exekútora alebo iného orgánu vykonané po začatí konkurzného konania sú právne neúčinné.

106. Pokiaľ navrhovateľ v 2. rade poukazoval, že aj G. H. si prihlásil do konkurzu dlžníka pohľadávku, teda pluralita veriteľov dlžníka bola po celý čas splnená, odvolací súd udáva, že nepostačuje púha existencia plurality veriteľov, ale musí ísť zároveň o pohľadávky po splatnosti 30 dní. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu je pritom podľa § 19 ods. 3 ZKR rozhodujúci stav v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, teda na prípadných ďalších veriteľov a pohľadávky, ktorých splatnosť nastala vyhlásením konkurzu (§ 46 ods. 1 ZKR), nie je možné v odvolacom konaní prihladať.

107. Povaha konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu nevylučuje, aby súd o skutočnostiach, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, vykonával dokazovanie, no konkurzný súd nie je určený na riešenie sporu veriteľov a dlžníka ohľadne existencie pohľadávok, pre ktoré sa navrhuje vyhlásenie konkurzu. Úlohou konkurzného súdu je len vytvoriť podmienky navrhujúcemu veriteľovi domôcť sa uspokojenia osvedčenej a nespornej pohľadávky, ktorú dlžník bez právne akceptovateľného dôvodu neplní. Na druhej strane aj v konkurznom konaní súd musí dbať na to, aby v konaní nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov dlžníka a aby práva navrhovateľa ako veriteľa neboli zneužívané na jeho úkor v súlade s článkom 5 základných princípov C.s.p.

108. Pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu sa podľa § 19 ods. 1 písm. c) ZKR neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť. Povaha konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu vylučuje, aby súd o sporných skutočnostiach vykonával dokazovanie a nahrádzal tým sporové konanie. Účelom konkurzného konania nie je zisťovanie existencie sporných pohľadávok. Konkurzný súd rozsiahlejšie dokazovanie vykonáva len v súvislosti so skutočnosťami, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie splnenia hmotnoprávných podmienok na vyhlásenie konkurzu. Otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom konkurzný súd nemôže viesť v rámci konkurzného konania rozsiahle dokazovanie vo veci preukázania právneho základu, výšky pohľadávky, ktorej spornosť sa v konaní namieta.

109. Dlžník v priebehu konania na súde prvej inštancie namietal v prípade pohľadávky navrhovateľa v 2. rade mimo ďalšieho aj jej premlčanie, resp. zánik, teda namietal jej spornosť.

110. Odvolací súd udáva, že otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom odvolací súd zo súdneho spisu zistil, že takéto konanie, ktorého predmet sa týka pohľadávky, ktorú navrhovateľ v 2. rade označil prebieha a je vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.: 33Cb/53/2021. Predmetné konanie (bez ohľadu na to, či predmetom sporu je posúdenie právneho vzťahu, resp. splnenia záväzku) doposiaľ nebolo právoplatne ukončené. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že dlžník v prípade pohľadávky navrhovateľa v 2. rade, osvedčil jej spornosť. Nemožno preto bez ďalšieho súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že podanie určovacej žaloby zo strany dlžníka je účelovým konaním, keďže ide o realizáciu jeho ústavných práv. Rovnako je neudržateľná argumentácia súdu prvej inštancie, podľa ktorej mal dlžník iniciovať začatie konania, resp. podanie žaloby hneď po tom čo navrhovateľ v 2. rade pristúpil do konania a nie s polročným odstupom, keďže platná právna úprava takýto spôsob obrany dlžníka a osvedčovanie spornosti pohľadávky veriteľa v rámci konkurzného konania nevylučuje.

111. K ďalšiemu veriteľovi a to Daňovému úradu odvolací súd udáva, že takéhoto ďalšieho veriteľa navrhovateľ v 1. rade v návrhu na vyhlásenie konkurzu a ani v priebehu konania na súde prvej inštancie neoznačil. Uvedené platí aj pre navrhovateľa v 2. rade. Navrhovatelia v priebehu konania ani netvrdili, že ide o ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti. Navrhovateľ – veriteľ v návrhu na vyhlásenie konkurzu preukazuje svoju pohľadávku, pričom pohľadávky ďalších veriteľov označí. Súd prvej inštancie bez toho, aby uviedol, na základe čoho dospel k záveru, že „Daňový úrad“ je ďalším veriteľom dlžníka s pohľadávkou po splatnosti 30 dní, len všeobecne uviedol, že zo súdneho spisu vyplýva, že takáto pohľadávka existuje, čo mala potvrdiť aj konateľka dlžníka. Označenie veriteľa a jeho pohľadávky však znamená okrem presnej identifikácie veriteľa aj identifikáciu výšky pohľadávky, jej splatnosti, pretože zákon vyžaduje, aby dlžník aj s touto pohľadávkou bol v omeškaní viac ako 30 dní po lehote splatnosti. Takúto jednoznačnú identifikáciu veriteľa a jeho pohľadávky však účastníci konania a ani súd prvej inštancie v priebehu konania nevykonali. Preto závery súdu o existencii veriteľa všeobecne označeného ako „Daňový úrad“ bez identifikácie jeho pohľadávky (výška, splatnosť, právny dôvod vzniku) nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, preto pri osvedčení plurality veriteľov nemožno na neho prihladať.

112. Odvolací súd zároveň udáva, že pokiaľ dlžník pripustil, že eviduje daňové nedoplatky na DPH, titulom prevodu nehnuteľností v jeho vlastníctve na tretie subjekty, dlžník preukázal v priebehu konania, že v prípade týchto prevodov išlo o neplatné právne úkony, o čom svedčia predložené rozsudky všeobecných súdov v konaniach sp. zn. 16C/989/2015 a sp. zn. 15C/989/2015, teda daňová povinnosť v prípade ich prevodu dlžníkovi nevznikla, teda dlžník zároveň osvedčil ich spornosť.

113. Odvolací súd mal za preukázané, že navrhovateľ v 1. rade nie je veriteľom dlžníka a dlžník minimálne spochybnil (pohľadávku) navrhovateľa v 2. rade a Daňového úradu, čo v danom prípade postačuje pre konštatovanie, že tieto pohľadávky sú medzi účastníkmi konania sporné, teda nie sú osvedčení ďalší veritelia do takej miery, že o nich nemožno pochybovať.

114. Platobná schopnosť je opakom platobnej neschopnosti. Z legálnej definície platobnej neschopnosti uvedenej v ustanovení § 3 ods. 2 ZKR možno vyvodiť, že jej základným predpokladom je pluralita veriteľov, t. j. existencia viac ako jedného veriteľa dlžníka, pričom dlžník zároveň nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti najmenej dva peňažné záväzky. Bez osvedčenia existencie aspoň dvoch veriteľov dlžníka, nemožno dospieť k záveru o platobnej neschopnosti dlžníka.

115. Odvolací súd preto konštatuje, že neboli splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu na dlžníka podľa § 19 ods. 1 písm. c) ZKR, z dôvodu osvedčenia spornosti plurality veriteľov dlžníka, teda úpadku dlžníka definovaného podľa § 3 ZKR a preto nebolo možné vyhlásiť konkurz na majetok dlžníka. Z týchto dôvodov postupom podľa § 388 C.s.p., odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že zastavil konkurzné konanie voči dlžníkovi.

116. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd ďalšími námietkami dlžníka už nezaoberal.

117. Podľa § 103 ZKR, konkurz sa zrušuje tiež uznesením, ktorým odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil alebo zmenil v časti o vyhlásení konkurzu. Uznesenie súd doručí úpadcovi a správcovi; uznesenie tiež bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku zanikajú účinky konkurzu podľa § 44 ods. 1, 3, 5 a 6, §§ 46 až 51, §§ 53 až 56, obnovujú sa zabezpečovacie práva, ktoré zanikli podľa § 28 ods. 4, a zaniká funkcia správcu a funkcia veriteľského výboru, ak bol ustanovený (ods. 1). V uznesení podľa odseku 1 súd rozhodne o odmene správcu. Odmenu správcu podľa rozhodnutia súdu platí ten, kto podal návrh na vyhlásenie konkurzu (ods. 2).

118. Správca Ing. Ján Korčmároš od vyhlásenia konkurzu podal podrobné správy o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, ktoré boli súdu doručené dňa 4.8.2021, 24.8.2021, 8.9.2021 a dňa 15.10.2021, splnil povinnosti podľa § 32, § 85 ods. 2, § 34 ods. 1, § 30, § 87 ods. 1, § 76 ods. 2, § 31 ods. 3, § 32 ods. 6 ZKR.

119. Správca doručil zápisnicu z konania 1. schôdze veriteľov, ktorá sa konala 20.10.2021 na adrese I. XX, D..

120. Podľa § 43 ods. 1 ZKR, správca má za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov nárok na paušálnu odmenu, ktorej výšku určí súd na jeho návrh po konaní prvej schôdze veriteľov. Za výkon funkcie po konaní prvej schôdze veriteľov má správca nárok na odmenu určenú ako percento z výťažku zo speňaženia majetku podliehajúceho konkurzu určeného na uspokojenie veriteľov prihlásených pohľadávok.

121. Podľa § 43 ods. 2 ZKR, paušálna odmena správcu je splatná nasledujúci deň po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o jej určení; paušálna odmena správcu sa uspokojuje prednostne pred inými pohľadávkami proti podstate. Odmena správcu z výťažku zo speňaženia majetku podliehajúceho konkurzu je splatná v deň rozvrhu výťažku zo speňaženia tohto majetku.

122. Podľa § 12 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len vyhláška) za výkon funkcie do konania prvej schôdze veriteľov patrí správcovi paušálna odmena v sume a) 2 300 eur, ak hodnota majetku uvedená v súpise majetku podstát (ďalej len „súpisová hodnota majetku“) zapísaného do súpisu majetku podstát (ďalej len „súpis“) bez poznámky v čase konania prvej schôdze veriteľov nepresahuje 33 000 eur, b) 4 600 eur, ak súpisová hodnota majetku zapísaného do

súpisu bez poznámky v čase konania prvej schôdze veriteľov presahuje 33 000 eur, ale nepresahuje 100 000 eur, c) 6 600 eur v ostatných prípadoch.

123. Podľa § 12 ods. 2 citovanej vyhlášky ak správca počas konkurzu do konania prvej schôdze veriteľov porušil svoje povinnosti, jeho paušálna odmena sa podľa závažnosti porušenia povinnosti primerane znižuje, prípadne mu vôbec nepatrí.

124. Podľa § 12 ods. 4 citovanej vyhlášky ak správca do 15 dní od ustanovenia do funkcie nepodá súdu podrobnú písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, najmä o stave súpisu a zoznamu pohľadávok, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu druhú podrobnú správu o týchto skutočnostiach do 35 dní od ustanovenia do funkcie, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu tretiu podrobnú správu o týchto skutočnostiach do 50 dní od ustanovenia do funkcie, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu štvrtú podrobnú správu o týchto skutočnostiach najneskôr 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak pred konaním prvej schôdze veriteľov došlo k výmene správcu alebo k skráteniu lehôt, pri znížení paušálnej odmeny správcu sa na to prihliadne tak, aby správcovi riadne vykonávajúcemu funkciu pred konaním prvej schôdze veriteľov nebola podľa tohto ustanovenia neodôvodnene znížená jeho paušálna odmena.

125. Po preštudovaní spisu odvolací súd zistil, že správca podal správy riadne a včas, splnil si aj ďalšie povinnosti vyplývajúce mu z funkcie správcu úpadcu do 1. schôdze veriteľov, pričom zároveň súpisová hodnota majetku zapísaného do súpisu bez poznámky v čase konania prvej schôdze veriteľov nepresahovala 100.000,- eur, a preto odvolací súd rozhodol tak, že priznal správcovi Ing. Jánovi Korčmárošovi odmenu vo výške 4.600,- eur, ktorú je povinný podľa § 103 ods. 2 ZKR uhradiť navrhovateľ, ktorý podal návrh na vyhlásenie konkurzu.

126. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie a dovolanie nie je prípustné (§ 198 ods. 1 ZKR).